

TEMP

TIDSSKRIFT FOR HISTORIE

HOLBERG
BYRIVALISERING
SKRIFT
MODSTAND
ROMERRIGET
RELIGION
MUSIK
MAGT
SYGDOM

NEKROLOG

JENS KRASILNIKOFF, 1962-2024

Nina Javette Koefoed

Lektor ved Afdeling for Historie og Klassiske Studier Jens Krasilnikoff gik bort onsdag den 14. februar 2024. Med hans død mistede afdelingen en central og mangeårig medarbejder. Jens var en bærende kraft i afdelingens forskning og undervisning i antikkens historie med stærke samarbejder både inden for historiefaget og på Klassiske Studier.

Jens Krasilnikoff var naturfaglig student fra Holte Gymnasium i 1981. Han startede på Odense Universitet i 1985, hvorfra han blev cand.mag. i 1991. I 1992 havde han et ophold på Det Danske Institut i Rom og var frem til tildeling af ph.d.-graden i 1997 undervisningsassistent, videnskabelig medarbejder og ph.d.-studerende på Historie på Odense Universitet. Han nåede også lige at blive ansat som adjunkt i Odense, før han i september 1998 skiftede til et adjunktur på Aarhus Universitet. Her var han adjunkt frem til september 2001, hvor han blev fastansat som lektor. Jens påtog sig løbende en række væsentlige administrative poster på vegne af det faglige fællesskab. Han var formand for Center for Antikstudier 2003-2004, og da en større organisatorisk forandringsproces på Aarhus Universitet indførte forskningsprogrammer, tog han det på sig at skabe tværfaglige og meningsfyldte forskningssamtaler som leder af programmet *Kulturelle dynamikker* 2012-2015. I 2019 blev han valgt som vores lokale tillidsrepræsentant, en funktion, han ved sin død lige var blevet genvalgt til.

Jens specialiserede sig i oldtidens Grækenland, et felt, han altid arbejdede på at aktualisere. Hans ph.d.-afhandling fra 1997 omhandlede landskab, arbejde og grænser i oldtidens Attika. Vand, landbrug og fødevarereproduktion i oldtidens Grækenland blev sammen med lejesoldater og deres fødevarerforsyning felter, der trak tråde gennem hans forskerliv med en kontinuerlig afprøvning af nye teoretiske strømninger. Både by (Alexandria) og land (Attika) blev således undersøgt som steder (places), en interesse, han delte med lektor på klassisk filologi George Hinge og tidligere lektor på historie Niels Kayser Nielsen, som vi også mistede alt for tidligt. Til forskningen kobledes sig spørgsmål om erindring, identitet, multikulturalitet, religion og ritualer – perspektiver, der var teoretisk informerede og aktuelle.

Som nyansat adjunkt var Jens i begyndelsen af 00'erne med til at etablere et miljø for kønshistorie sammen med lektor og daværende adjunkt Agnes Arnórsdóttir. De organiserede seminarer og redigerede antologien *Køn i Historien* og var derigennem med til at bane vejen for den kønshistorie, der de seneste årtier har fået fodfæste på afdelingen. Seneste eksempel på Jens' faglige nysgerrighed og vilje til samtaler med kollegaer var hans deltagelse i en dyrehistorisk læsegruppe sammen med kollegaer på afdelingen. Det forlyder, at Jens' kat spillede en central rolle i diskussionerne her. Trods sin position som eneste antikhistoriker på afdelingen i en lang årrække havde Jens

mange forsknings- og publikationssamarbejder med kollegaer i nærmiljøet. En af Jens' sidste udgivelser blev en antologi på Routledge, *The Greeks in Iberia and their Mediterranean Context*, redigeret sammen tidligere lektor i romersk historie på AU Benedict James Lowe, et arbejde, der var startet, mens Lowe var ansat på Klassiske Studier, AU. I de senere år udviklede Jens' arbejde sig til også at omfatte fortidige rejseberetninger fra Grækenland og deres repræsentation af oldtidens Grækenland. Han var ved sin død ved at redigere antologien *Popular Reception of Classical Antiquity* med Vinnie Nørskov og Christian True Djurslev, kollegaer fra Klassiske Studier.

Efterhånden blev vand, jord og landbrug nøgleord i Jens' forskning, der relativt tidligt kobledes sig til klimadebat og -bevidsthed. Gennem sin forskning i vandings-systemer og vandforsyning opbyggede Jens et internationalt tværfagligt netværk og samarbejder med forskere inden for jordbrug og ingeniørfaget, der førte til adskillige fælles udgivelser. I en verden, hvor fødevarerikket og vandforsyninger i stigende grad er kommet på dagsordenen, var det yderst inspirerende at være vidne til, hvordan Jens gjorde den antikke verden relevant for et nutidigt perspektiv, når han brugte sin forskning i oldtidens landskaber og vandingsystemer til at sætte perspektiv på nutidens klimaforandringer og udfordringer. Ved sin død arbejdede Jens på en publikation om bæredygtig vandforsyning og fødevarerproduktion i et globalt perspektiv sammen med internationale kollegaer. Desuden havde han netop genoptaget et projekt om en *Oxford Handbook in Greek Agriculture* sammen med professor Lin Foxhall fra Liverpool. Selv skrev han på en kulturhistorisk monografi om figurer som afgrøde, mad og symbol i det antikke Grækenland.

Forskning og uddannelse hang tæt sammen for Jens. Han var en af bagmændene i udviklingen af vores kandidatuddannelse i Kulturhistorie og en af hoveddrivkræfterne i udviklingen af faget historiebrug, som han tog initiativ til og udviklede sammen med Niels Kayser Nielsen. Undervisning i historiebrug er gennem årene blevet en markør for historieuddannelsen i Aarhus. Jens' undervisning i historiebrug viste hans blik for, hvordan antikken både bliver brugt og er relevant i dagens samfund. Han var innovativ i sin inddragelse af historiske film i faget til stor glæde for både studerende – og de censorer, der deltog i lange dage med mundtlig eksamen. Han var generøs over for kollegaer, der skulle undervise i faget for første gang (hvad mange kan bekræfte), og delte ud af tekster (også egne, endnu ikke publicerede), erfaringer og læseplaner. Jens' tværfaglige tilgang fornægtede sig heller ikke i undervisningen, hvor han var en af de bærende kræfter i udviklingen af det tværfaglige humfag *Antikken mellem oldtid og nutid*, der blev udbudt fra 2012 og fra 2020 som internationaliseringsvalgfag.

Alle vores studerende kender Jens fra verdenshistorieforelæsningserne om antikken, men mange også fra historiebrug og fra en række emnefag, hvor han var en entusiastisk og pædagogisk underviser ikke mindst for vores førsteårsstuderende. Han var en engageret og nærværende underviser, der var god til at skabe et læringsrum med plads til både humor og kritiske spørgsmål. Han var en populær vejleder, hvilket både antallet af specialer i antikhistorie og Martin Friis Andersens ph.d.-afhandling om de olympiske lege som erindringssted vidner om. Jens havde et ønske om at udvikle sin forskning i klima, vandforsyning og fødevarer til et nye undervisningsfelt, en ambition,

der understreger, hvordan forskning og undervisning hang sammen for ham, og viser hans evne til både at udvikle sit felt og holde fast i sine centrale forskningsinteresser. Mange vil også huske Jens for hans varme udstråling, hans gode humør og udprægede sans for humor. Vi havde som kollegaer fuld tillid til, at Jens som vores TR både forstod magten og var passende skeptisk over for den. Han vil blive savnet som kollega, underviser og forsker.

Privat var Jens bosat på en mindre landejendom uden for Odense. Han delte interessen for oldtidens Grækenland med sin hustru, Karen Rørby Kristensen. De har udgivet flere artikler sammen og arbejdede på en monografi om grækernes historie i oldtiden. Interessen for historie er givet videre til sønnen Anders.

Ære være Jens Krasilnikoffs minde.

NINA JAVETTE KOEFOED
 PROFESSOR, PH.D.
 AFDELING FOR HISTORIE OG KLASSISKE STUDIER
 AARHUS UNIVERSITET
 HISNK@CAS.AU.DK